

Ο ΜΗΤΡΙΚΟΣ ΘΗΛΑΣΜΟΣ

Οι μητέρες δέν πρέπει νά τόν άποφεύγουν

Ἡ νεαρή φιλάρεσκη κυρία, πού περίμενε τὸ τρίτο της παιδί, εἶπε κάποια σιγμή, χωρίς δυσκολία, στήν φιλική συντροφιά: «Ἐμένα ὁ ἀντρας μου δέν μ' ἀφῆσε ποτέ νά θηλάσω τὰ παιδιά μας, μ' ἔλο πού εἶχα πάντα ἀφθονο γάλα. Μὲ θέλει πάντα κοιμή καὶ καλοδιατηρημένη». Ἡ μητέρα αὐτή καὶ ὁ σύζυγός της ἔσφαλαν, ὅπως καὶ τόσες ἄλλες ὑποψήφιες μητέρες, πού στεροῦν ἀδικαιόλογητα τὸ μητρικό γάλα ἀπὸ τὰ παιδιά τους. Γιατί, κάθε βρέφος ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπὸ τὸ γάλα τῆς μητέρας του, μόλις ἔρθει στὸν κόσμο. Ὅσο καὶ τὸ ὄξυγόνο, θά μπορούσε κανένας νά πει. Ὑπάρχουν βέβαια πε-

ριπτώσεις, κατὰ τις ὁποῖες ὁ θηλασμός δέν συνιστᾶται, γιὰ λόγους πού ἀνάγονται στήν γενική ἢ εἰδική κατάσταση τῆς υγείας τῆς μητέρας, ἀλλὰ αὐτὲς εἶναι σπάνιες. Γενικά, οἱ σύγχρονες μητέρες ἀρνοῦνται νά γαλουχήσουν τὰ βρέφη τους, ἀπὸ ἔγνοια ἢ κακή πληροφόρηση πάνω στοῦ θέμα αὐτό. Στήν δημιουργία τῆς νοστορίας αὐτῆς συμβάλλουν καὶ ἄλλοι παράγοντες, πέρα ἀπὸ τὸν φόβο ὅτι ὁ θηλασμός θά βλάψει τὴν σωματικὴ διάπλαση τῆς γυναίκας. Τέτοιοι παράγοντες εἶναι ἡ ἀφθονία τῶν παιδικῶν τροφῶν καὶ ἡ ἐλευθερία πού ἔχουν οἱ ὑποψήφιες μητέρες στήν ἐπιλογὴ τοῦ τρόπου διατροφῆς τῶν νεογέννητων.

Τὸ ὅλο θέμα θίγηκε πρόσφατα, στοῦ 150 Παιδιατρικό Συνέδριο, ὅταν ὁ ὑφηγητής κ. Θ. Γιογκαράκης καὶ οἱ συνεργάτες του κ.κ. Κ. Πανταζόπουλος, Γ. Ἀνδρουλάκης καὶ Π. Φακὸς ἀνακοίνωσαν τὰ ἀποτελέσματα εἰδικῆς μελέτης τους σὲ 245 μητέρες τῆς περιοχῆς τῆς Πάτρας. Καὶ ἡ ἐπιλογὴ τῆς περιφέρειας αὐτῆς τῆς χώρας μας, εἶναι ἀντιπροσωπευτική, γιατί συνδυάζει τὸν τρόπο συμπεριφορᾶς τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὁμάδα αὐτὴ ἐργασίας διαπίστωσε λοιπόν, ὅτι τὸ 40 τοῖς ἑκατὸ τῶν μητέρων δέν θηλάζουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὰ βρέφη τους καὶ ὅτι τὸ ποσοστὸ αὐτὸ ἀνεβαίνει σὲ 60 τοῖς ἑκατὸ, μετὰ τὸν δεῦτερο μῆνα τῆς ζωῆς τῶν νηπίων.

Ἀναζητώντας τους λόγους πού ἐπηρεάζουν τὴν ἀπόφαση τῆς κάθε μητέρας νά δώσει τὸ δικό της ἢ ξένο γάλα στοῦ βρέφος της, οἱ ἐπιστήμονες μας, κατὰλίξαν στὰ ἐξῆς συμπεράσματα:

⊙ Οἱ μητέρες, στήν πλειοψηφία τους φέρνουν παιδιά στὸν κόσμο, χωρίς νά ἔχουν προετοιμαστῆ ὅσο πρέπει γιὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ δημιουργία. Οἱ μαιευτῆρες καὶ τὸ λοιπὸ εἰδικευμένο προσωπικό, δέν ἔχουν ἀναπτύξει στὶς ἐγκυμονοῦσες τὴν φυσιολογία καὶ τὴν τεχνικὴ τῆς γαλουχίας ὅπως καὶ τὴν ἀπαιτούμενη περιποίηση τῶν θηλῶν.

⊙ Τὶς περισσότερες φορές, οἱ μητέρες προτιμοῦν τὸ ξένο γάλα γιὰ τὰ βρέφη τους, ἀπὸ ἔλλειψη κατάλληλης ἐνημερώσεως. Θεωροῦν τὴν ξένη τροφή εὐκολὴ καὶ πρακτικὴ. Ἄλλες ντρέπονται νά θηλάσουν τὰ παιδιά τους μπροστὰ σὲ τρίτους κι' ἄλλες φοβοῦνται τὴν χαλάρωση τῶν μαστῶν τους.

⊙ Στὶς 245 περιπτώσεις πού μελετήθηκαν, οἱ παιδίατροι συνέστησαν τὸν θηλασμό σὲ 79. Οἱ μητέρες τῶν γυναικῶν πού περίμεναν παιδί, συμβούλεψαν τὸ ἴδιο πράγμα σὲ 83 καὶ οἱ σύζυγοι σὲ 66.

● Όλες σχεδόν οι μητέρες, ακόμα και εκείνες που δίνουν ξένο γάλα στα βρέφη τους, πιστεύουν πώς το μητρικό γάλα είναι υγιεινότερο, χωρίς να γνωρίζουν τους λόγους.

● Μόνο δέκα στις εκατό μητέρες δήλωσαν πώς είχαν ενημερωθεί από τον τύπο και δύο στις εκατό από την τηλεόραση! Και το σπουδαιότερο: Από τις 245 μητέρες μόνο δύο δήλωσαν, ότι ήξεραν από το σχολείο τα πλεονεκτήματα του θηλασμού...

Στον επιστημονικό κόσμο, που ασχολείται ιδιαίτερα με το παιδί επικρατεί η άποψη, ότι το μητρικό γάλα είναι απαραίτητο για το κάθε βρέφος, όχι μόνο για λόγους συντηρήσεως, αλλά και για ψυχολογικούς. Οί επιστήμονες πιστεύουν επίσης, πώς η έγκυμοσύνη ό τοκετός και ό θηλασμός δεν αλλοιώνουν ιδιαίτερα την σωματική διάπλαση των γυναικών, όταν οι τελευταίες φροντίζουν να ακολουθούν την σωστή δίαιτά τους και την φροντίδα του σώματός τους. Σημαντικό ρόλο, στην κατάσταση αυτή των υποψηφίων μητέρων παίζει βέβαια και το περιβάλλον, στο οποίο ζούν. Στην Αφρική, λόγω χάρη, οι μητέρες θηλάζουν τα παιδιά τους, τόσο πολύ καιρό, ώστε δεν είναι σπάνιο το θέαμα παιδιών που περπατούν, να ξεακολουθούν να παίρνουν το γάλα των μητέρων τους.

Ό θηλασμός πρέπει, λοιπόν, να αύξηθει στην χώρα μας. Για τον σκοπό αυτό, οι επιστήμονες μάς συστήνουν την λήψη μέτρων σαν τα εξής:

— Η διδασκαλία για τα πλεονεκτήματα του μητρικού γάλακτος όπως και η παρότρυνση και ενθάρρυνση για τον θηλασμό, να αρχίζουν από το σχολείο και όχι μόνο στα κορίτσια, αλλά και στα αγόρια. Την διδασκαλία αυτή πρέπει να κάνει ό ειδικός, όπως είναι ό σχολίατρος και όχι η καθηγήτρια της Οικοκυρικής, όπως συμβαίνει μέχρι τώρα και σε ελάχιστα μόνο σχολεία.

— Ό τύπος και η τηλεόραση να ασχοληθούν με την απαιτούμενη σοβαρότητα πάνω στο θέμα και να διαφωτίζουν με ειδικά δημοσιεύματα και εκπαιδευτικά προγράμματα.

— Το ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό των Μαιευτηρίων να μετάρχει ενεργότερα στην προσπάθεια για την επίλυση του θηλασμού, σαν του πιό κατάλληλου μέσου διατροφής των βρεφών.

— Να δημιουργηθούν υπηρεσίες, με ειδικευμένες αδελφές, στα υγειονομικά κέντρα και τους συμβουλευτικούς σταθμούς, για να δίνεται η δυνατότητα στις μητέρες να επικοινωνούν με τις νοσοκόμες ή αντίστροφα και να αντιμετωπίζονται σωστά οι τυχόν δυσκολίες που παρουσιάζονται με τον θηλασμό.

Όλα αυτά ούτε δύσκολα είναι, ούτε ακατόρθωτα. Άρκει να τα εκτιμήσουν σωστά οι αρμόδιοι φορείς και να θελήσουν να κινηθούν δραστήρια για την προώθησή τους, με την βεβαιότητα, ότι θα προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

